

Г. ШОКЫМ

ТІЛ БІЛІМІНДЕ ГЕНДЕР МӘСЕЛЕЛЕРИ

Адамның табигат, қоғам заңдылықтарын зердеу, табиғи байлықтарды игеру мен қоғамды тиімді басқару мақсатында болмыс туралы обьектівті білім-білікті тұжырымдау және теориялық түргыдан жүйелеге бағышталған қызметі – ғылым.

Ғылым жүйесінде лингвистика да өз орнын алған. Лингвистика – адам тілі туралы ғылым. Лингвистиканың пәні – тілдік бірліктер, сөзбен катынаста қолданылатын тілдік құралдар жүйесі. Бұл күндері тіл туралы ғылым жапырағы жайылғып, әр түрлі бағытта даму жолына түсіп, тамырын тереңге жіберуде.

Әлемдік лингвистика ғылымы XX ғасыр ортасына шейін неізінен тілдің ішкі құрылышын зерттеумен айналысып келді. Ал откен ғасырдың соңына қарай XXI ғасырдың басында тілдің қызметіне, қоғамдағы қолданылуына ерекше назар аударыла бастады. Тіл өмірлік мәселелердің алдыңғы шебіне шықты.

Тіл тек «*тілге және тіл үшін*» жүйесінде емес, сол сияқты динамикалық антропобагытталған феномен, яғни ойлау, қарым-қатысым құралы, адам, қоғам, мәдениет жайында мәлімет алушын тәсілі ретінде түсіндірле бастады. Осыдан келіп лингвистиканың әр түрлі ғылымға ортақ өрісінен сан алуан салалары (әлеуметтік лингвистика, психолингвистика, этнолингвистика т.б.) пайда болып, барған сайын олардың жігі айқындала түсті.

Соның ішінде **гендерлік лингвистика** – тіл біліміндегі жаңа бағыт. Гендерлік лингвистика – гендер мен тілдің өзара байланысын зерттейтін гендер мен лингвистика аралығындағы ғылым саласы. Тілдің гендерлік жіктелу факторы – әйел *тілі мен ер тілінің* қозғаушы күші.

Гендер – әйел мен ер жынысының әлеуметтік ортадағы, қоғамдық мәдени институттардағы (*отбасы, саясат, мәдениет, білім беру* т.б. рөлін анықтайды).

Гендер мен тілдің өзара байланысын зерттеу бірнеше бағытта жүргізіледі. Атап айтқанда:

– **әлеуметтік-лингвистикалық** – тілдің әлеуметтік жіктелуі мен қоғамның жыныстық жіктелуінің өзара байланысын, әйел мен ер адам-

ның тілдік және бейтілдік бірліктерді қолдану айырмасын т.б. зерттеу;

– **психолингвистикалық** – жыныс психикасына сәйкес әйел мен ер адамның тілдік қарым-қатынасы үрдісіндегі тілдік және бейтілдік ерекшеліктерді ажырату, бала тілінің гендерлік дамын зерттеу, психолингвистика мен нейролингвистиканың байланысын анықтау;

– **идентификациялық** – авторы жасырын (аноним) мәтіндерді тексеру арқылы автордың тілдік тұлғасын анықтау, жынысын ажырату;

– **лингвомәдениеттанулық** және **мәдениетаралық** зерттеулер – белгілі бір кезеңде түрлі тілдер мен мәдениеттердегі андроортактық деңгейін белгілеуде гендердің алатын орны, тіл мен мәдениеттің қоғамдағы рөліне сәйкес гендердің жалпы және айрықша белгілерін анықтау;

– **тілдегі феминистік сын;**

– **маскулиндік зерттеулер** т.б.: [1].

Откен ғасырдың 60-жылдарынан бастап тіл білімінде (АҚШ, Германия) алғашқылардың бірі болып **феминистік тілдік сын** немесе **феминистік лингвистика** бағыты белен алды және де ол бүгінге дейін жалғасуда.

«Феминизм (латын. *femina* – әйел) – екі деңгейде түсінік беретін ұғым. Бір жағынан, әйелдердің құқығы үшін күресетін кең қоғамдық қозғалыс. Оның қайнар көзінде суфражизм (ағылш. *suffrage* – дауыс құқығы) – зандастырылған тенденциялық үшін қозғалыс, әйелдердің сайлау құқығын алуы жатыр. Екінші жағынан, феминизм – қоғамдық жағдайлар талдайтын әлеуметтік-философиялық, әлеуметтік психологиялық, мәдени теориялық жиынтық» [2,276].

Феминистік лингвистика өкілдері тіл жалпы адамға қатысты болмай, андроортактық сипат алып, тек ер адамдық бағытты ұстанады деп сынға алады. Олардың тұжырымдауынша, тілде дискриминация басым, жыныстық шектеу бар, соның ішінде ерлерді үлгі ретінде бейнелейтін тілдік тәсілдер жеткілікті, ал әйелдер объект түрінде, екінші реттік мөнінде ұғынылады. Феминистер өздерінің саяси бағытын ашық жариялады: тілдегі патриархаттық пен жыныска тәуелділіктің белгілерін

айқындал, олармен батыл күресуді жөне тілді реформалауды талап етті.

Бұлармен қатарласа тіл ғылымында гендерді әлеуметтік лингвистикалық, психолингвистикалық, лингвомәдениеттану тұрғысынан зерттеуді нысана еткен өзге де бағыттар пайда болды [3,51-58].

Әлеуметтік-психолингвистикалық бағыттағы зерттеулердің басым көшілігі биодетерминистік жөне социодетерминистік сипатта дамып келеді. Адам миының асимметриялық қызметі, яғни ерекек пен әйел миы жарты шарларының әр түрлілігі туралы [4] психолингвисттер ұсынған ғылыми болжам ғалымдар арасында екі түрлі көзқарас қалыптастырып, пікірталастар тудырып, күні бүгінге дейін нақты шешімін таптай келеді.

Солардың бірі биодетерминистер – ерекек пен әйел тілінің айырмашылығы табиғилықтың (биологиялық) басым болуынан деп дәлелден, эксперименттік тәжірибе нәтижелерін алға тартады. Биодетерминизм бағытын жақтаушылар ерекек пен әйел миы жарты шарлары асимметриялы деп таниды, әрі ғылыми дереккөз ретінде пайдаланып келеді. Мидың бір бөлігінің үнемі зақымдалуы себепті ер мен әйелдің сөйлеу тілінде түрлі өзгерістер байқалған (алғашқы мәлімет жаракат салдарынан ми құрылсызы зақымданған емделушіге жүргізілген бақылаудан белгілі болды). Соның негізінде ғалымдар адам миы жарты шарының нейроанатомиялық сипаттағы айырмашылығы когнитивтік үрдістерге өз өсерін тигізеді деген болжам жасады. Сөйкесінше, биологиялық айырмашылық, яғни ми жарты шарлары жұмысының ұйымдасуы мен қызметі когнитивтік әрекеттің дихотомиялық өрістеуіне жол салады. Мидың сол жақ жарты шарының нейрондық ұйымдасуы он жағымен салыстырғанда бұрын жинақталған мәліметті тез ұсынуға бейімді, әрі ол когнитивтік әрекеттерді толық қамтамасыз етіп отырады. Ерекшелігі, әйелдерде тілдік үрдістер үшін мидың он жақ жарты шары да қатысады. Сондықтан ерлерге қарағанда, әйелдер сол жақ жарты шары зақымданған жағдайда да сөйлей алады. Сол сияқты қыз баланың тіл иегеруге, окуға бейімділігі тәріздес дәлелдер де әйел миы жарты шарларының қатарласып вербалдық қызмет атқаратынын нақтылай түседі. Ер адамдарда ол тек мидың сол жақ жарты шары қызметіне негізделген [5].

Екіншілері, социодетерминистер – гендерлік тілдік ерекшеліктің болуы әлеуметтік-мәдени факторлардың өсерінен деп түсіндіреді. Жалпы

«детерминизм дегеніміз – табиғатта жөне қоғамда кездесетін оқиға, құбылыстарды, оның ішінде адамның еркі мен мінезінің өзара байланыстылығының себептерін, себептестігінің зандалығын зерттейтін философиялық ілім» [6,188].

Лингвомәдениеттанулық бағытта фемининдік жөне маскулиндік таптаурындардың (стереотип) тілдегі көрінісі, «еркектік» (мужественность) жөне «әйелдік» (женственность) тұжырымжасам, гендерлік метафоралар қолданысы (еркектік немесе әйелдік мағынасының жынысқа қатыссыз заттар мен құбылыстарға ауыстырылып қолданылуы) жөне мәдениетаралық қатысым деңгейінде т.б. зерттеулер жүргізілуде.

Ғалымдар гендерлік таптаурындар мен асимметриялардың әлеуметтік қатынастардың андро-ортактығына қатыстылығы мәселесіне ерекше назар аударып келеді. Олар андроортактық өлшемі барлық тілдерде бірдей емес, яғни анық байқала бермейді, бірақ жалпы адамдық (метагендерлік деңгей) сипаттауларда айқын білінеді. Сондықтан адамның тілдегі көрінісін (человек в языке) карастыру метагендерлік деңгей мен маскулиндік немесе фемининдікті (гендерлік) қамтып, олардың байланысын зерттеуге мүмкіндік береді дейді.

Айталық қазіргі орыс анекдоттарында ер адам бейнесі әлеумет иесі ретінде қүшеттіліп көрсеттіледі де, әйел адам оған қосыша объект түрінде ғана көрінеді. [7,72]. Ал фразеологизмдерде, мифологияда, соның ішінде орыс халық ертегілерінде [8] әйел бейнесінің гендерлік рөлі басым. Бір ерекшелігі, орыс тілі фразеологизмдерінде неміс тілімен салыстырғанда әйел образы (әлеуметтік ролі, туыстық қатынастары, өмірлік кезеңдері, қасиет-қабілеті т.б.) жан-жақты сипатталған. Осы салада іргелі зерттеу жүргізген В.Н.Телия пікірінше, «для русского обыденного самосознания нехарактерно восприятие женщины как слабого пола и противопоставление ее «сильному полу»: эти сочетание, вышедшие из книжно-романтического дискурса, не стали принадлежностью обиходно-бытового употребления языка» [9,263]. Қазақ тілінде макал-мәтеддердің басым көшілігі ер адамның гендерлік бейнесін (Ер – ел қорғаны; Ер – елдің айнасы; Ер – батыр; Ер – білімді, өнерлі) өрнектеген.

Әйел образы (әлеуметтік болмысы) негізінен тіліміздегі тұрақты сөз тіркестеріне арқау болған. Гендерлік фразеологизмдердің басым бөлігі әйелдің ана болу, дүниеге сәби экелу рөлін, кес-кін-келбеті, жүріс-тұрысы, мінез ерекшелігі (жасымды-жасымсыз) бейнелеген.

Тіл білімінде ер адамға қатысты маскулиндік зерттеулер де орын алған. Олар қоғамда қалыптасқан ер адамдық нормалар мен талаптарды ажыратып, белгілі бір мәдениет аясында ерге төн тілдік белгілердің ерекшеліктерін аныктап, ер жынысының өлеуметтік құрылымдануын айқындауды көздейді [10, 124-125].

Ал қатысымдық-дискурстық аядағы ізденістер дискурстың түрлеріне қарай инди-видтің қатысымдық өрекетіндегі гендердің лингвистикалық құрылымдануын, өлеуметтік барабарлау (идентичность) үстанымы түрғысынан ерек пен өйелдің сөйлеу өрекеттерін зерттеуге бағытталған. Бұл ретте бұқаралық ақпарат құралдары материалдары негізінде жарнамалық, саяси дискурс гендерлік қырынан талданады.

Зерттеушілер (И.А.Гусейнова, М.В.Томская) қазіргі жарнамалық дискурста гендерлік таптаурындар ақпарат таратудың, өлеуметтік болмысты бейнелеудің үткімды құралына айналған деп көрсетеді. Сонымен қатар танысу жарнамаларында адресант өзін қарсы жынысқа керекті, тартымды, қабілетті етіп көрсету үшін гендерлік мінездемесін құрылымдайды дейді [11].

Саяси дискурста сайлау алдындағы немесе сайлау кезіндегі шараларда кандидаттың жағымды / жағымсыз образын қалыптастырудың гендердің (гендерлік таптаурындарын) әсерін зерттеу нысанана алынған [12,71-79].

Осы салада зерттеу жүргізіп жүрген белгілі ғалым Б.Хасанұлы «Гендерлік фактордың көрінісі тілдің барлық деңгейінде зерттелуі шарт», – дей келіп, қазақ тіл білімінде гендерлік бағытты қалыптастырудың жолдарын атап көрсетті [13,287]. Олар:

1. Салыстырмалы және салгастырмалы гендерлік лингвистика (мысалы, морфология деңгейінде адамның есімі мен тегіне, өкесінін атына белгілі бір журнақтың, жалпы журнақ атаулының бір түрінің колданылу-колданылмау; тек (род) категориясының қазіргі тілде, оның тарихында болу-болмау белгісі т.б.).

2. Гендерлік паралингвистика. Бұл бағыт қазақ тіліндегі ым-ишара белгілері негізінде қалыптастырылуы тиіс. Қазақ гендерлік паралингвистика түрғысынан жүргізілген зерттеулердің өмірдің көптеген салаларын (өнер, көпшілік алдындағы сөз т.б.) дамытуға септігі тиер еді.

3. Гендерлік лексикография. Бұл бағыт қазақ тілі мен өзге тілдердің негізінде жүзеге асуы тиіс.

4. Гендер және тіл иегеру. Бұл бағыттағы зерттеулер тілді жоспарлау ісіне аса қажет.

Қысқасы, гендерлік лингвистика ғылымын қалыптастыру – тілдің даму үрдісінің талабы.

ӘДЕБИЕТ

1. Словарь гендерных терминов. М., 2002.
2. Мәдени-философиялық энциклопедиялық сөздік (құраст. Т.Ғабитов, А.Құлсариеva т.б.). Алматы, 2004.
3. Кирилина А.В. Развитие гендерных исследований в лингвистике // Филологические науки. 1998. №2.
4. Горошко Е.И. Функциональная асимметрия мозга, язык, пол: Аналитический обзор. М.: Харьков, 2003.
5. Гольдберг Э., Коста Л.Д. Нейроанатомическая асимметрия полушарий мозга и способы переработки информации // Нейропсихология сегодня / Под ред. Е.Д. Хомской. М., 1995.
6. Орысша–қазакша сөздік (жалпы редакциясын басқарған F.F Мұсабаев, Н.Т.Сауранбаев. Алматы, 1978. I-т.
7. Слышик Г.Г. Гендерная концептосфера современного русского анекдота // Гендер как интрига познания. Гендерные исследования в лингвистике, литературоведении и теории коммуникации. М., 2002.
8. Коновалова С.А. Гендерная специфика выражения предикативных отношений в тексте русской народной волшебной сказки: АКД. М., 2005.
9. Телия В.Н. Русская фразеология: Семантический, pragmatical и лингвокультурологические аспекты. М., 1996.
10. Тимофеев М.Ю. «Новый русский мужчина»: знаки этнокультурной идентичности в журнале «Медведь» // Гендерные исследования и гендерные образования в высшей школе: Материалы Международной научной конференции. Иваново, 2002. Ч.2.
11. Гусейнова И.А. Технологии элиминирования гендерного фактора в дескриптивных рекламных текстах (на материале журнальной прессы России и ФРГ) // Гендерный фактор в языке и коммуникации: Сб. науч. тр. МГЛУ. Вып. 446. М., 1999; Томская М.В. Гендерный аспект социального рекламного дискурса // Гендер, язык, культура, коммуникация: Доклады Первой Международной конференции. М., 2001.
12. Гриценко Е.С. Гендерные аспекты национальной идентичности в российском предвыборном дискурсе // Гендер как интрига познания. Сб. ст. М., 2000.
13. Хасанұлы Б. Қазақ тіл білімінде гендерлік бағытты қалыптастырудың өзекті мәселелері // Психолингвистика және өлеуметтік тіл білімі: қазіргі жай күйі және болашағы. Халықаралық конференция материалдары. Алматы, 2003.